

Ф О К У С

Лист ученика Техничке школе - Нови Београд

Реч редакције:

Трећа - срећа, и то за крај школске године. Још једна генерација ученика је завршила школовање и надамо се да ће носити нашу школу у лепом сећању. Оне који остају чека још неколико дана знојења, што од врућине, тако и од учења јер се закључују оцене.

Редакција листа ФОКУС вас поздравља до следеће школске године и жели да лепо проведете летњи распуст.

У овом броју:

- **Веселин Буковић** - *Васић Стефан*
- **Сајам технике** - *Васић Стефан*
- **Право на образовање** - *Александар Трифуновић*
- **Ми деца са станице Zoo** - *Ана Б., Милица Б., Јелена Г.*
- **Посете Калемегдану** - *Ивана В., Маријана М.*
- **У најави** - *Лука Груденић*
- **Насиље међу навијачима** - *Мелник Ивана*
- **Немир срца** - *Ивана Шћекић*
- **Татоо, Пирсинг, Наил арт**

Техничка редакција:

Ма биће је након распуста... :-)

Веселин Вуковић

Интервју са Веселином Вуковићем - директором Техничке школе - Нови Београд

Фокус: Можете ли нам рећи нешто о вама? Нпр. где сте се школовали, претходна радна искуства и др.

Веселин: Као мали много сам се селио тако да сам похађао много школа. Школовао сам се Жабљаку, Вишеграду, Прибоју на Лиму и на крају у Никшићу. Био сам ђак генерације, а био сам у генерацији са садашњим председником Црне Горе и министрима. У Београду сам завршио физику, а после сам радио у неколико основних школа. Последња у којој сам радио је "Владисав Рибникар" на Славији. После тога сам радио у Институту Винчи у лабораторији за физику чврстог стања до 2000. године. Срећно сам ожењен и имам две кћерке.

Фокус: Да ли планирате неке ваннаставне акције у скорије време?

Веселин: Акције зависе од ђака. Ја сам спреман да подржим и да припремим професоре који би били драги да помогну. А што се тиче екскурзија Министарство просвете нам је послало нову директиву у којој кажу да за било какво зимовање или летовање морамо имати минимун 70% ученика.

Фокус: А да ли су истините гласине да професори дају своја мишљења да ли су нека одељења прикладна за екскурзије?

Веселин: Никако! Такве гласине нису тачне. Једине такве препоруке су за неке појединачне ученике који су се посебно исказали.

Фокус: Да ли се планирају још нека реновирања школе?

Веселин: Школа се непрестано реновира. Недавно смо набавили веома вредну Ц.Н.Ц. глодалицу у учионици бр. 3. Ускоро ће се реновирати лифт и биће развијен приступ школи за ученике са

посебним потребама. Наравно најважније оправке ћемо извршити током лета, јер смо се сада сконцентрисали на преквалификацију војних лица. Такође је договорена изградња балон физкултурне сале са једном фирмом која би била наша до 14:00, а после би била њихова. Зато разматрамо могућност преласка у само једну смену, где би другу смену искористили за предавања одраслим лицима.

Фокус: Захваљујем на вашој сарадњи. Довиђења.

Васић Стефан 31

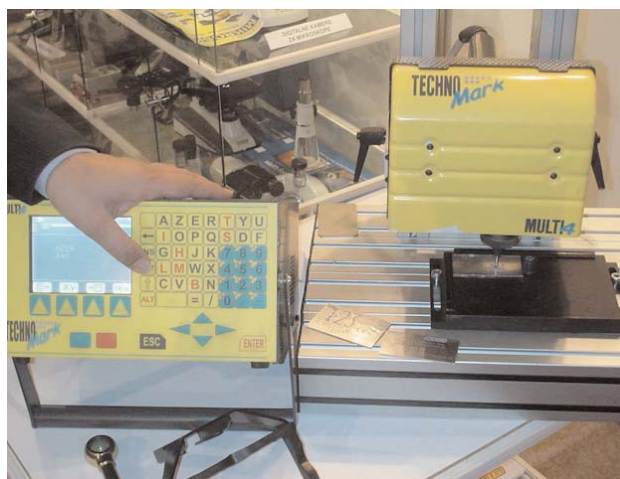
Сајам технике

Шта прво помислите када чујете "Школа вас води на сајам."? Да, сигурно се сморите, помислите шта ћу ја јамо.

Е, па исто то смо и мислили када нас је професорка водила на сајам технике. Прва добра вест која нас је задесила је да су за нас карте мизерних 150 дин, а уобичајена цена је износила 600 дин. Сада ви сигурно мислите нешто као "Овај је луд!" или "Што да бацам паре на то.", али сајам технике није само место где се одржавају предавања, има ту доста добрих и занимљивих машина за обраду резањем, глодањем, бушењем, прави мали рај за нас техничаре.

Као што видите на сликама, видели смо многе Ц.Н.Ц. машине, материјале од којих су направљена уметничка дела у веома кратком временском периоду, па чак и хидрауличку горилу! Морате ипак

признати то није нешто што се виђа сваки дан! Сада што се сајма тиче на њему нису биле само машине за обраду (мада се нама највише свидела Hydro jet машина која сече материјал водом), били су ту врхунски роботи, микроскопи, рачунарске компоненте (мада веома ретке) и др.

Сада се сигурно питате како нам је било до краја. Па ако волите машине, ако волите да сечете, режете, укратко разарате, онда идите, али ако не волите не брините. Има ту нешто и за вас, али то је ипак тајна. Морате ово доживети, па онда причати да не волите или волите!

Васић Стефан 31

? ФЕЉТОН О ПРАВИМА ДЕТЕТА

Право на образовање

Право на образовање је једно од најосновнијих људских љуба које је обавезно за све.

Ово право мора бити доступно свима у држави и то без било какве врсте дискриминације (националне, верске, расне...) од стране других ученика, професора или неког трећег лица.

Образовање које обухвата рачун до десет, још читање и писање, спада под нешто што се сматра основним образовањем. То образовање траје 8 година и потпуно је бесплатно за све који иду у државне основне школе. Поред већ поменутих предмета ученици имају и један страни језик који су дужни да уче, то је најчешће енглески али и не мора да буде, то зависи од школе у коју иду. По завршетку основне школе ученик има право да бира да ли ће да настави да се школује или не. Ученик има право и на више школовање које је подељено на средње школе по образованом профилу:

1. гимназије
2. уметничке школе
3. стручне школе

Ако ученик није заинтересован ни за једну од понуђених, увек му на располагању остаје физикалија - најблаже речено.

По трајању, школе се деле на трогодишње и четворогодишње. Услов за упис у средњу школу у трајању од 4 године је полагање пријемног из матерњег језика и математике. За упис у школу у трајању од 3 године довољно је навести име школе и жељено занимање и чекати да будеш примљен.

Ученик у гимназији сме да има до 31 час недељно, а у стручним и уметничким школама до 33. Наставним планом и про-

грамом прописан је фонд часова за сваки предмет који мора бити испуњен у току године, тако да је "губљење часа" само тренутак среће: сваки час који изгубиш мораћеш и да надокнадиш, у договору са наставником.

Настава се у школи дели на:

1. Обавезну
2. Изборну
3. Факултативну

Ако се испостави да ти уписана школа лежи, иста је дужна да ти пружи додатна знања. С друге стране, ако заостајеш из неког предмета, имаш могућност допунске наставе!!!

(НЕ)ОПРАВДАНИ

Из школе је пожељно изостајати једино из крајње сурових разлога, јер је то један од начина како да лакше положиш годину у року.

Родитељи могу да ти оправдају највише до 3 дана и то у року од 8 дана док ти је за свако дуже изостајање неопходна потврда лекара.

У случају да ти позли у школи, можеш питати разредног старешину или дежурног професора да те пусти кући. Он је тада дужан да те упише а то ће моћи једино да оправда неко од родитеља или старатељ.

? ФЕЉТОН О ПРАВИМА ДЕТЕТА

Ако оправдано изостанеш са више од трећине часова и останеш неоцењен из неког предмета дужан си да те предмете положиш у облику некаквих разредних испита у јунском или августовском року. А пошто је средња школа необавезна, 25 и више неоправданих часова те може коштати избацавања из школе. Тада си у могућности да уложиш жалбу али би ти паметнији потез био да се сам испишеш и промениш школу.

-> *Неоправдани изостанци не могу ући на оцену из предмета!* <-

Понашање на часу

Свака школа треба да има правилник о раду и понашању ученика, професора и других запослених у школи.

Правилником је предвиђено:

- Да нема кашњења на часове и уласка после звона
- Професор нема права да задржава ученике после звона.
- Строго је забрањена употреба мобилних телефона, мрз плејера, новина... - у случају да ти професор заплени нешто од поменутог дужан је да ти узето врати по завршетку часа или да то преда твом разредном старешини.
- Било какав вид насиља је најстроже забрањен и кажњив.
- Са часа не смеш да изађеш без одобрења професора, у супротном професор има пуно право да ти упише неоправдан изостанак.
- У основној школи не смеш да излазиш за време одмора, али у средњој смеш.

-> *Ово су само неки примери који се могу наћи у правилнику!* <-

Наставници

Не смеју да:

- Долазе непикладно одевени на наставу
- Самовољно решавају сукобе
- Пуше у просторијама школе
- Користе мобилне телефоне у току нас-

таве

- Нередовно долазе на часове
- Занемарују распоред дежурства

Права ученика

Права ученика су обезбеђена посебним актима и важе свуда и за сву децу подједнако. Држава је дужна да испуни неке од најосновнијих дечијих права која се тичу образовања а то су:

- Квалитетно образовно-васпитни рад
- Уважавање личности
- Свестрани развој личности
- Заштиту од дискриминације и насиља
- Благовремену и потпуну информацију о питањима од значаја за његово решавање
- ИНФОРМАЦИЈЕ О ЊЕГОВИМ ПРАВИМА И ОБАВЕЗАМА
- Подношење приговора и жалбе на оцену и на остварење других права по основу образовања
- Слободу удруживања у различите групе, клубове и организације ученичког парламента као и новинарске, драмске... (секције)
- Учествовању у раду органа школе

Обавезе ученика

Лак пролаз године и фину оцену из владања можеш имати ако:

- Редовно долазиш у школу и ипуњаваш школске обавезе
- Поштујеш школска правила и одлуке
- Не ометаш наставу
- Поштујеш друге ученике, наставнике и запослене у школи
- На време правдаш часове
- Чуваш имовину школе (чистоћу и естетски изглед просторија)

Наставиће се...

Александар Трифуновић 22

Ми деца са сџанице Зоо

Књиџа сџада у обавезну лииераиуру за иинејцере, мада иџема књиџе није нимало наивна. Ауиорка ове књиџе која је уједно и џлавни лик Кристијана Ф. је иробала хаиши када је имала 12 џодина, а са 13 је већ иосиала зависна од хероина.

Сваког јутра је одлазила у школу, а поподне се као и остали млади наркомани проституисала на станици Зоо и тако долазила до новца за дрогу. Њена мајка скоро две године није знала да јој ћерка води двоструки живот. Кристијана детаљно описује судбину деце коју јавност примећује тек када постану жртве дроге. Након бурних година у Америци и Грчкој, ауторка поново живи у Берлину. У више наврата се борила против дроге јер практично ниједан бивши наркоман није сигуран од рецидива. Ова књиџа је имала двоструки утицај на тинејцере. Интересантно је да је неколицина људи тек пошто су прочитали књиџу осетили знатижељу да пробају тешке дроге. Књиџа осим што

детаљно описује смрдљиву пропаст личности и тела наркомана тинејцера, описује и односе и везе између њих као дубоке, прожете емпатијом, међусобним разумевањем и подршком, па и истинском љубављу. Ликови су реални, животне ситуације бруталне. На другој страни налази се целокупни остатак друштва, родитељи, школа, полиција, социјални радници...

Ово дело је настало да би спречило будуће генерације да крену погрешним путем. Међутим, имала је и неповољан утицај на адолесценте. Један део популације младих људи је имао потребу да проба и експериментише са разним врстама дрога, док се другом делу гадила и сама помисао на њу.

Неке ова књиџа није зауставила да пробају многе дроге и да наставе да је користе и уживају у њој, али је заслужна што никада нису пробали, нити су желели да пробају хероин.

Наркоманија је симптом болесних односа у сваком људском друштву. Многи су се индетификовали, а и ми заједно с њима, са свим тим зависницима јер су се волели, жестоко патили, а и даље желели да живе упркос смрти око њих и у њима. Наркоманија је у данашње време узела маха свуда у свету и сматрамо да би све владине и невладине организације још више требале да се потруде у сузбијању тог проблема, јер данас све више младих људи тоне у свет дроге и то постаје крајње озбиљно и забрињавајуће.

Мислимо да ову књиџу треба да прочитају све пубертетлије.

*Ана Брнчић
Милица Брковић
Јелена Гаврић*

Посећа Калемегдану

У јуларњем програму на каналу РТС-а председник градске власти изненадила је грађане Београда информацијом да би се посећа Калемегдану убудуће могла наилаћивати.

Образложење дотичне госпође је да се свуда у свету чувају национална историјска блага те да Калемегдан као једна врхунска историјска грађевина то заслужује! Све већа посета страних туриста нашој земљи би донела “брдо” девизних средстава од куповине карата, где би се “нагутали” нашег београдског ваздуха, намирисали калемегданског цвећа. У образложењу такве идеје наводе се неки чувени светски центри у коме се не можете шетати а да притом нисте узели карту као да идете у биоскоп! Иако смо још млади, и по том питању необразовани, ипак ми се чини да млади Американац у сред Њујорка не стаје у реду да би купио карту због посете у Хајт

парку или да би шетао Јелоустонским шумама као ни њихови вршњаци из Лондона, Париза, Берлина... Уосталом, и да је тако, размишљам, једна посета биоскопу са сестром и родитељима, када се при томе дода и цена паркинг услуга и 10л бензина да се оде и врати, чини минимум 1000 дин. што по просеку личних примања грађана то чини 10% те вредности. Ако бисте овакву посету поновили једном недељно то би било 40% мање у родитељском буџету. Да ли то значи да би истим ценовником моја породица и ја прошли и са посетом Калемегдана?! Наравно, овој изјави могу се додати и друге тежине као сто су моралне, васпитне, угрожавање слободе кретања и ко зна шта још... Оваквим потезом сметрам да не би била угрожена само моја генерација која се тамо дружи, шета, разгледа Саву и Дунав, опушта, учи и воли, већ пре свега и најмлађи, бебе које су у колицима први посетиоци Калемегдана, једног од ретких места, где могу чути прве звуке птице, дисати пуним плућима

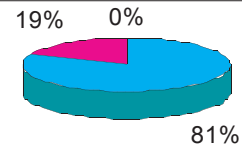

и побећи од већ загађеног града. Само 30 км од тог места, моји вршњаци у Панчеву најмање једном месечно чују оглашавање сирене за узбуну од превелике загађености ваздуха, само најхрабрији излазе напоље са маскама на лицима. А шта је са старијом популацијом? Зар нисте видели да њих највише има, а о њиховим пензијама боље да не причамо. У вези са тим започели смо анкету у Техничкој школи “Нови Београд” по питању овог апсурдног излагања на телевизији, и дошли до коментара и одговора:

Коментари ученика Техничке школе “Нови Београд”

- Зато што постоје и други приходи на Калемегдану.
- Зато што је то парк, а парк је јавна својина, тако су ме учили на грађанском
- Зато што се досад није наплаћивало, па зашто би сад?
- Многим људима би била ускраћено једино место где се не морате ухватити за цеп.
- Ко је бре то рек’о? Која госпођа? Па тај Калиш постоји и пре те госпође. Сад је наша да ми паметује.
- Тиме се држава брука и никада нећемо ући у ЕУ.
- ДРП систем!!!
- Политичари узимају паре.
- Годинама се није наплаћивало, зашто би сад???
- Ко је то смислио? Ако је тај што је то смислио рекао да треба да га плаћам плаћаћу само ако је та особа уградила и један камен у ту тврђаву.
- Па то је део нашег града као и свака друга улица.
- Чим туристи допутују овде или било где другде значи да имају пара и треба да плате.
- То је наше историјско место које би требало да буде доступно свима.
- Ако се ово стварно оствари ја мислим

Да ли треба најлакше улаз на Калемегдан?

■ ТРЕБА ■ НЕ ТРЕБА ■ САМО ТУРИСТИМА

Резултати анкете сироведене на узорку од 79 ученика

да је то чисто ради политике и да нема никакве везе са очувањем историје.

- Ја нема шансе да платим макар и да кошта 10 дин, има да прескочим негде и да уђем па нек ме јури мурија по целом Калишу, можда ми вече и буде забавније!
- Чиста крађа и искоришћавање без основе.
- Евентуално туристима јер и ми плаћамо њима када одемо тамо.
- То ми је некако безвезе. Не знам како намеравају то да ураде кад на Калиш може да се уђе са свих страна. Да неће да преве сачекушу по ћошковима и траже људима карте које би добили приликом уласка.

У екселу се налази табела са одговорима и на основу те табеле приказан је графикон.

Влајић Ивана 35

Машиановић Маријана 35

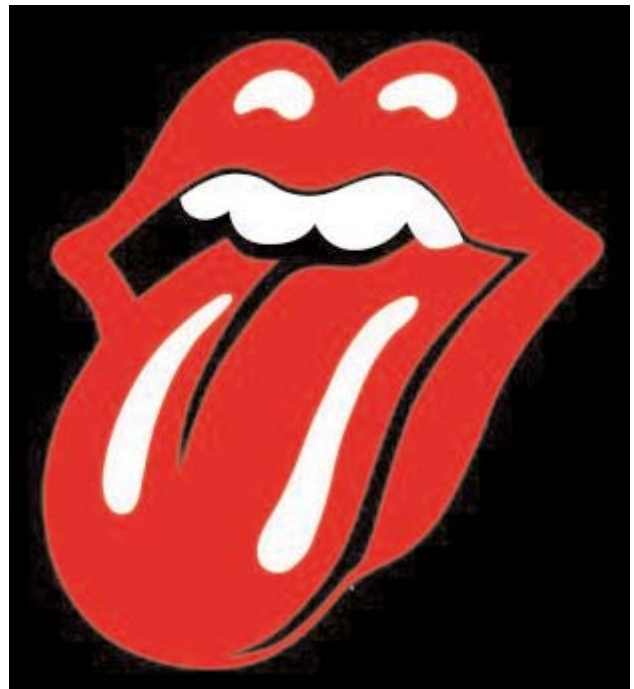
У најави

У последње две године у Србији су се десила "чуда". Долазили су познати бендови и певачи, а најбољи њек долазе.

За љубитеље rock-a, heavy metal-a, punka i trash музике, долазили су Megadeath, Iron Maiden, Exploited (који долазе и овог лета, тачан датум је top secret), а стари добри Котрљајући Каменчићи (Rolling Stones) долазе на Аду у Јуну.

За љубитеље funk музике долазе славни бенд Ц. Лј. Ч. П. (за оне који не знају шта значе ови сигили, препознаће следеће R. N. C. P.) 26. јуна у Инђију. Морамо бити поносни, чак су и славни музичари били заинтригирани нашом музички надареном омладином, чија је заинтересованост за музиком све већа, ма који стил то био.

А са домаће сцене Штрајкачки одбор један од најбољих punk бендова који су имали концерт 8. априла за време Ускрса. Они су такође један од најпопуларнијих бендова у Чешкој, где су се готово одомаћили.

Такође аутор мора да похвали славне Веселе Краставчиће, његов бенд који је одлично прошао на неколико концерата и надамо се још већем успеху у скорије време.

Лука Гругенић 31

Насиље међу навијачима

Недавно је у нашој школи било предавање о насиљу међу навијачима. Предавање се њишало округноо и брушалоноо њонашања међу ѡријадницима црвено белих (Звезде) и црно белих (Парѡизана)!

Било да је реч о фудбалу, кошарци, рукомету, приче су увек исте. Колико само по новинама можемо прочитати да су деца, па чак и старији, настрадали приликом ношења шалова или било ког обележја клуба чији је припадник! Мишљење о овоме изнео је и директор наше школе Веселин Вуковић:

“То је компликована прича. Ту би требало да потегнемо политику, теорију, како бисмо дошли до неких одговора.

Многима је најједноставније да у случају неких, било каквих проблема, оду на неку утакмицу, дају себи одушка и иживе се. У многим земљама је створена таква ситуација да је људима боље и лакше да раде по недељу дана, да их је брига за све, а да онда оду недељом да се испразне, да се понашају као хулигани и ослобађају негативне енергије. Нисмо ни ми долина у томе, то се догађа већ деценијама и у В. Британији и у Холандији, Немачкој и у многим другим земљама

света. По мом мишљењу лек за то је просвећеност људи! Многи се не баве спортом, не занимају се ничим, ма било чим, само да имају неко инересовање у животу које би их довело до неког здравог разума. Па није бављење спортом седење у фотељи, уз пиво и грицкалице, и гледање како се неко други бави спортом.

Сви они који иду да се бију, глупирају, то су они који нису нашли себе, него су отишли да се поистовете са тим чопором људи.

То се не дешава само на утакмицама и улицама, то се дешава и по школама. Због разлике у мишљењима не би требало да се суди овако како се данас суди! Ипак, сваки је човек слободан и има право на сопствено мишљење! Свако би требало да се дружи и стиче пријатеље на основу истих размишљања и интересовања. Једноставно, људи своју енергију усмеравају у погрешном смеру! То би отприлике била та прича. Ништа добро не мислим ни о навијачима, ни о онима који спроводе такву политику.”

Такво је мишљење нашег директора, а такво је и мишљење многих. Увек ће код многих постојати сазнање да је боље усмеравати свој разум у правом смеру, него скренути са пута, али ће увек бити и оних који су за једноумље. Наш је задатак да што чешће причамо о томе, и да слободном дискусијом отварамо врата промена и на том пољу.

Мелник Ивана 35

Немир срца

Двоје се угледају, упознају, пронађу, заволе, уживају, замрзе и растају. И шта онда? Чему онда сав тај труд и улагање у неку везу? Хоће ли нам неко надокнадити све те проливане сузе кад се то заврши? А док се не заврши нисмо ни свесни шта имамо, тек кад останемо сами и будемо остављени, схватимо шта смо изгубили. Тада обично падамо у депресију. На лицу нам се не може препознати ни један трачак среће, прија нам тишина, мир и тама, а кад се нађемо међу људима спуштамо поглед и покушавамо да одглумимо срећу, а сваки директан поглед у очи разбија нам илузију да смо заиста срећни.

Дешавало ми се да кад видим залјубљен пар на улици како ужива у својој љубави, сећања почну да навиру и тада обавезно заплачем, да ли од туге, зависти или среће ни сам а нисам сигурна. Тада безуспешно покушавам да зауставим сузе, да ме људи не би загледали, јер не волим када видим сажалење у погледу. Не могу да ми помогну ти сажаливи погледи, нити у њима могу да пронађем утеху и снагу.

Утеху проналазим у ситницама, малим и случајним знацима пажње. Често и сама тражим разлог за смех и посвећујем се другим стварима како бих отерала тамне мисли.

Почетак пролећа ми ствара неки чудан осећај у стомаку, расцветали јорговани и топле вечери, све ме то подстиче да волим и да се радујем животу. Нема ништа боље ного кад ме ујутру пробуде зраци сунца који се пробијају кроз ролетне. Тада добијем неку чудну снагу и пожелим да одмах истрчим напоље и упијем бар делић туђе среће и још једном се уверим “да после кише долази сунце”.

Шћекић Ивана 35

Таџоо

За оне који желе да радикалним појезом измене свој изглед, тџовирање представља једно од могућих решења.

Појединци тетоважу схватају као израз некаквог дубљег садржаја, неку врсту симбола, док други насумице одабирају слику која годи оку, или за коју сматрају да је интересантна или провокативна.

Постоји више типова тетоваже.

Најчешћи избор, и уједно грешка која се редовно прави, јесте исписивање њеног или његовог имена на одабраном делу тела (руци, рамену...), јер са одласком дотичне особе из живота “одлази” и потреба за трајношћу исписаног имена. Место где се тетоважа може урадити такође је питање креативности, али и жеље да се цртеж види. Неке жене се одлучују за варијанту у којој је цртеж прекривен одећом, а постаје “видљив” само у интимним ситуацијама са партнером, или на плажи.

Носити један цртеж или натпис цео живот за многе је, ипак, превелико оптерећење - у том случају постоје и привремене тетоваже које делују подједнако ефектно, али са временом бледе и

коначно нестају. Популарне налепнице које се могу купити у body art продавницама још су безболније - ваша појава ће бити дискретно измењена, док други неће успети (без детаљније анализе) да уоче разлику.

У случају да се одлучите за овај (популаран) потез, претходно треба добро размислити, јер су операције уклањања тетоваже кудикамо напорније и скупље од самог чина њене израде. Након доношења коначне одлуке, потребно је обавити најлепши (и најтежи) део посла - одабир тетоваже.

Тетоважа, да или не?

Тетоважа и пирсинг имају неких заједничких тачака: раде се, у принципу, у истим студијама и реакције одраслих (а и ваших вршњака) на тетоваже и пирсинге су прилично сличне. Ваши родитељи ће сигурно бити против тога, а наставници, родбина и комшилук ће вас чудно гледати, бар ако је тетоважа на неком откривеном и лако видљивом месту. Неки од ваших вршњака мислиће да је ваша тетоважа стварно “кул”; већина ће ипак бити збуњена, негде између дивљења лепој тетоважи и вашој храбрости и нелагодности због целе ствари. То важи уколико се определите за једну тетоважу; ако се определите за више њих,

упадљивих, реакције одраслих биће знатно оштрије, а већина ваших вршњака ће се склањати од вас (пошто већина тинејџера сматра да је једна тетоважа занимљива и “кул”, али да са особом која се цела истетовира нешто није у реду). Исто тако, један пирсинг може бити занимљив, али ако их имате гомилу, то већ изазива нелагодност у вашој околини (и вероватно би вас бар неко подсетио да је чак и Кристина Агилера скинула скоро све пирсинге).

Између пирсинга и тетоваже, наравно, постоје и многе разлике. Тетоважа изгледа занимљивије; са тетоважом је незгодно то што ће вам остати целог живота. Постоје операције којима се може уклонити тетоважа; оне се обављају ласером, двадесетак пута су скупље него стављање тетоваже и нема гаранције да ће бити успешне, а није реткост ни да после такве операције остану ожиљци. Дакле, тетоважу не треба стављати из тренутног хира, него само ако сте сигурни да је то нешто са чим желите да живите дуги низ година.

Зато није баш свеједно ни где ћете ставити тетоважу; наиме, може вам се сада чинити секси да ставите неку сличицу одмах изнад груди, али узмите у обзир то да се мишићи с временом опуштају а кожа смежурава, те да тетоважа на опуштеним мишићима не изгледа нимало

секси. Као и за пирсинг, нити вас наговарамо, нити вас одговарамо; само, уколико сте баш решени да се тетовирате, ево шта треба да знате.

Дакле, онај ко вам ради тетоважу мора да носи гумене рукавице, игле морају бити за једнократну употребу или стерилисане пред вама, а у студију не сме да се једе, пуши ни пије.

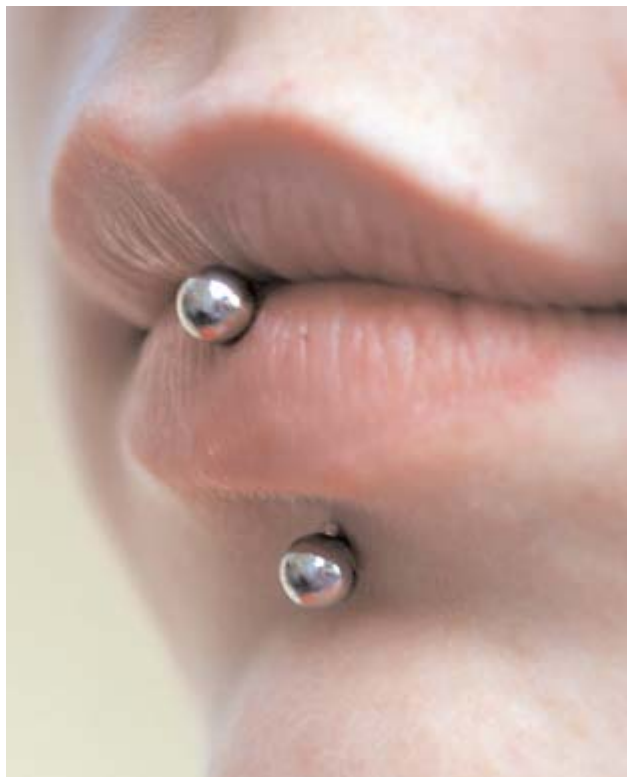

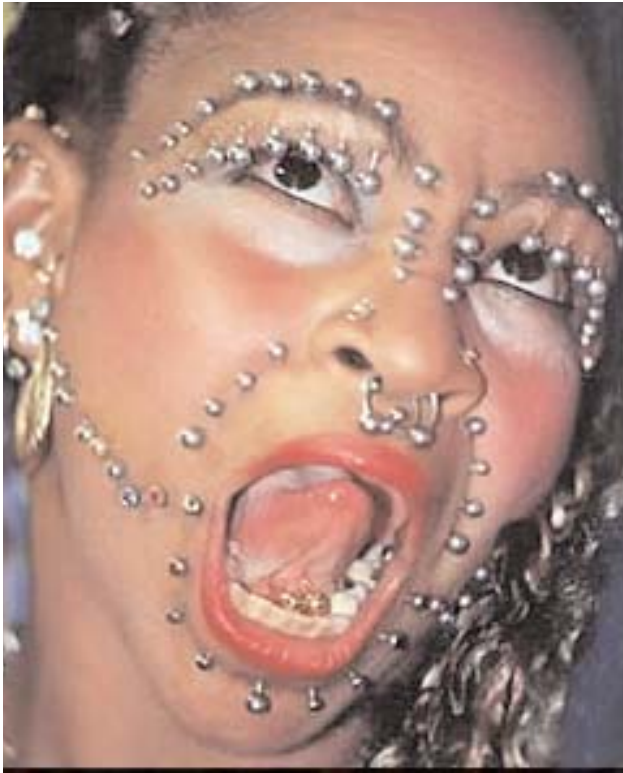
Пирсинг

*Иако се некада смајирао девијантним
јонашањем данас је пирсинг скоро још
још прихваћен.*

Представља начин самоизражавања, начин да се покаже припадност некој групи или, супротно томе, начин издвајања из масе. Пирсинг више није “ин”, што, само по себи, не значи много. Јесте увек било људи који нешто раде само зато што је то у том тренутку модерно, али, исто тако, увек је било и биће оних који размишљају својом главом и нешто раде (рецимо, имају пирсинг) зато што им се то допада, без обзира на то да ли је у тренду или не. Резултат тога је да ће увек бити људи који на различитим деловима свог тела имају пирсинге. Е сад, најуобичајенији пирсинг - толико уобичајен да га нико и не сматра пирсингом - јесте минђуша на ушној ресици; али, за пирсинг постоје и знатно необичнија места, као што су језик или интимни делови тела; а кад се о интимним деловима тела (полни органи, брадавице) ради, ту може доћи до озбиљних проблема.

Наиме, код пирсинга увек постоји опасност од инфекције. Ништа ново, рећи ћете. И није, али када се о интимним деловима тела ради, опасност од инфек-

ције је знатно већа, да и не помињемо да су ти делови много осетљивији на бол и повреде него, рецимо, ушна ресица. Данас је пирсинг код жена и мушкараца део свакодневног изгледа, у дискотеци као и на банкарском шалтеру. Оваква мода може се видети на најразличитијим деловима тела тинејџера - од језика и обрва, преко дојки, пупка до стопала...

Обрве - пирсинг без проблема. Лако се носи и одржава.

Нос - класика. Небитно да ли је прстен или трн, два или један, одговара скоро сваком типу.

Уши - овде свако може да својој фантазији пусти на вољу. Посебно изазовно делује пирсинг на хрскавом делу уха.

Пупак - пирсинг краљица. Посебно омиљен код жена, али већ виђен и код мушкараца.

Језик - еротски подстрек. Посебно код пољупца...

Усне - екстравагантано.

Код прстена је потребно време за навикавање, али као трн веома удобан за ношење.

“Најхрабрији” тинејџери минђуше и тетоваже стављају на гениталије. Пирсинг носе и дечаци и девојчице. То је посебна мода међу ђацима. На осталим деловима тела за тетоважу се чешће одлучују младићи, а за пирсинг девојке.

Nail art

Као што кажу да су очи оћлегало душе, онда су руке и ноктии оћлегало хићијене.

Руке би требале бити неговане из разлога зато што су изложене спољним непогодама и баш из тог разлога оне постају храпаве и пуцају. Зато данас има јако пуно крема које то брзо лече, али опет људи имају јако мало времена чак и за то.

Није ружно видети само испуцале руке него и изгрицкане нокте! Нокти такође улепшавају човека. Оне га чине посебним на неки свој начин, али данашњи свет је много нервозан а нервоза чини то да почнеш да грицкаш нокте мало, по мало, па година, две... и онда доћеш на то да ако немаш карактера а ни воље, нећеш моћи да престанеш. Нокти се изобличе, прсти постану дебљи и то све ствара једну ружну слику о теби!

Руке такође имају неку своју амбуланту! Скоро сваки салон лепоте се бави негом руку. Маникир и надоградња ноктију су данас најактуелније врсте неге и лепоте руку.

Надоградња ноктију је у суштини лепљење пластичних ноктију на твој нокат. Надоградња се врши тако што се прво одреде нокти који одговарају твојим ноктима, па се онда наноси лепак на тај

пластични нокат, потом се то лепи на твој нокат. То се касније премазује гелом и ставља у апарат за сушење. Када се то осуши тек се онда нокти лакирају по жељи муштерије.

Маникир је на неки начин чувар ноктију. То значи да се ту ради обликовање, турпијање, уклањање заноктица, лакирање... природних ноктију. Једноставно речено целокупна нега природних ноктију.

Што се тиче лакирања у моди је тренутно је френч, рози и црвени лак, као и разни цветићи и циркони!

Увек је најлепше видети природне нокте!

У сваком салону лепоте можете добити изглед шара које раде.

Нокти женски пол чине веома женственим, па и opakим и наравно веома елегантним, док мушки пол само једно, то је педантост!